

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

636

Hely

Szerző:

Cím: *Kutyaszimfónia három tételben*

Idő

"1921"

Forrás:

Népszava

Személy

Helyszám

Bsp.
(Hely)

1921 *7/18*
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Kutyaszimfónia három tételben

vagy

a tattersalli szép napok.

Kutyakiállítás és kutyaverseny.

Ugy kezdem el — mellőzve a ragyogó nap-sugárnak és a meteorológiai viszonyoknak ilyen ünnepélyes órákban szokásos leírását —, hogy már kiűn a Kerepesi-úton zenei ritmusok hullámgyűrűi vettek körül. Gondolkoztam a hangok természetén és megállapítottam, hogy leginkább ahhoz hasonlít, amit a zongoraverkli nevű hangszer boesát ki magából. Leg-alább nyolcszáz kutyát kell összeszedni, hogy az együtt azt kiugassa, amire egy szál zongoraverkli egymagában képes. A csarnok előtti téren egy főzsrőmester tart szakelőadást farkaskutyájáról egy embernek és vagy husz gyerekeknek.

— Ezt az orrot nézzék meg — mondotta hártartalan büszkeséggel.

Okultam előadásán és pedig hasznomra, mert ime pár lépéssel arrébb egy kis öleb buzzgón szaglászott. A hölgy ruhájából nárciszillat terjedt...

A kiállítás.

Átlépve a csarnok küszöbét, szemem és fülem káprázata teljes nagyságában tárta föl előttem a kiállítás jelentőségét. Az első, amit megállapított, hogy kevés helyen jött össze annyi ragyogóan szép nő, mint itt. Fiatalság, csupa tavasz, élet, mosoly és mindegyik gyöngyajak a saját kutyájáról beszél. A kezük „A kutya” című szaklapot szorongatják. Abban van leírva a kiállított kutyák származása. Mert egészen arisztokratikusan megy a dolog. A csarnok kutyái nem csak amúgy egyszerűen lettek, azok leszámartak.

Egész sorokat föltenek meg a farkaskutyák. Nagyon hasonlítanak a farkasokhoz és ezért számos művelt család asztalán helyet foglalnak. Ulmann ur megmagyarázza, hogy az ő kutyájának mamája német farkaskutya, apja farkaskutya és orosz nádifarkas keverék. Emellett hársátságos és parancsszóra kiszedi egy arra járó ur kezéből az újságot. A „pfiuj” jelszóra pedig undorral eldobja. A szomszéd farkaskutya fölött a „harap” — „beisst” táblácska lebeg. Rábeszen viaszokat, bőröt és meg akarja

harapni a szomszédját. De láncai gátolják egyéni szabadságában.

Az épület sarkában a „rendőrkutyák” tanyáznak. Ezek kiképzett hivatásbeliek. Három „Dobermann” a „Napheg” márkával egy ketrecben egyenként 15.000 koronájával megvehető. Mellöttük alkalmi vendéglő. Hölgyek és urak virsliit esznek és egy kövér ember keresztbe rakott szemekkel világos sört iszik.

Radó ur kínai pekingéz-kutyása fölött öt darab kiállítási oklevél csüng, mind 6 nyerte el a mellette fekvő aranyéremmel együtt. Rengeteg bámulója van, de meg is érdemli, mert nagyon értelmesen fekszik a selyemvaukoskáján.

A kiállítás fénypontja mégis a magyar tájat ábrázoló vászonfal. Természetes. A vásznon bogárhátú kunyhók, a falu szép darab felbökkel. A vászon előtt nádkunyhó; a nádon cserépkulacsok nőttek. A közepén bogrács mutatja a viszonyokat. Úres. A tájon igazán fehér és fekete juhaskutyák — az állatkert tagjai.

— Kevés, aki ad'arra valamit — mondja fájdalommal övünk —, hogy tiszta faju kutyája legyen. A magyar juhaskutya ezért kiveszében van. Ujabbán a megmentésére a tenyésztők akciót indítottak. Csak őrizze a házat, a nyáját, mással nem törődnek. Odakerül egy tiszta faju kutya, hát csak bepárizik valami szemébkutyával és el lehet' dobni a kölyköket...

A műkotorék-verseny.

Ne nevéssenek ki, de én még tegnapi azt hittem, hogy a „műkotorék” valami vicces szó. Ma már tudom, hogy azt a földalatti járatot nevezik kutoréknak, amiben a róka megbúvik és nyilván kotornia kell és pedig sokat, hogy a jó egynehány méter hosszú alagutat kikotorchasson magának; de lehet, hogy tévedek és azért nevezik így, mert a kutya utána megy a rókának és kikotorja onnan. Persze, kutyája válogatja. Ha aztán nem a róka meg a kutya csinálják ezt a dolgot, amit én itt olyan világosan megmagyaráztam, hanem a sűrű urai, ezt nevezik műkotoréknak.

A drótkerítésen belül a közepén félköralakban egy 4 méter hosszú árok, deszkával befödve, jelképezi a rókalyukat. A közönség türelmetlenül tapsol.

— Türelmet kérek — hirdeti ki Piszti ur —, a kutyák nem fognak tudni dolgozni, mert meleg van...

Előverseny kezdők részére. A rókát beengedik, az végigfut az árkon, a végén kiszedik. Bent maradt a szaga. Aki kutya utána megy a „nyomnak”, az részt vesz a versenyen. Az első kutya, egy simaszőrű foxi, mindjárt az elején megbúvik. Párszor be megy a lyukba és ki is

jön. A közönség gnyosan nevet.
— Rossz az orra — mondják mellettem —, nincs benne kellő tűz.

Elviszik. Dühös, szálkásszőrű foxi a következő szám. Majd elszakítja a pórázt.

— Ez már valami, — suttogják körülöttem izgatottan és valóban, a kutya ordítva berohan a lyukba és végigfut rajta... Viharos taps. Sorra jön még egynehány, változó sikerrel.

Kezdődik a verseny. Beteszik a rókát.

— A róka bent van! — kiáltják ki ünnepélyesen.

A 47-es visítva rohan utána a lyukba. Percenkig esond.

— Rosszul fogja, sokáig van bent... mondják egyesek. Az igazat megvallva, nem látok semmit. A bajnok a föld alatt van. A közönség lélegzetelfojtva nézi a lyukat.

— Mamám, kérem, mit kell látni — kérdi egy kis fiúcska...

— Az ugatást... feleli a mamája.

— Ha ez alatt nem végzett — mondja egyik zsűritag, kezével legyintve... E pillanatban kirohan a róka, utána a kutya... izgalmas hajszá... a közönség lázban fet-reng... a kutya hajszolja a rókát, leteperi, heléharap, nem tudják kivenni a fogai közül... egy dézsa vízzel kell nyakonönteni, hogy elengedje. Viharos tetszés. A kutyát elviszik, a rókát is.

— Szép leisztung egy fiatal kutyától — hallom a szakvéleményt.

De egy természetimádó ur figyelmébe nézi a műveletet: — Beteszik a rókát, beteszik a kutyát, kiveszik a kutyát, kiveszik a rókát — ez az egész és megállapítják a végén, hogy a kutya nem ehhez van szokva, hanem az erdőhöz...

Új versenyző. A nyolcadik percben már harapja a torkát a rókának. Szegény róka ezt nem is érte túl...

Prímadonna jön. Kihirdetik:

— Délelőtt a champion címet nyerte, küllemre...

Fájdalom, a champion nem mert bemenni és megbukott. És minden ajak ezt kiáltja: Eljen Bárdos Iván... Az ő foxija fojtotta meg a rókát...

Rendőrkutyaverseny.

Ez a következő nap eseménye. A kutyaresszura magas iskolája. Először jönnek az „egyszerű” dolgok. Főtrombulnak pórázban a tanítóikkal a Dobermann-pincek, az aerdalloe-terrierék, a német juhaskutyák és az új magyar versenytársak: a komondorok és a kuvaszok. Parancsszóra leülnek, lefeksznek, megállnak, hívásra egyenként előre jönnek. Legjobban a német figyel, a magyarok még alig

Kirándulók óriási tömegekben özönlöttek ki szabadba. A közeli kirándulóbhelyek felé ivő, valamint este az onnan visszatérő vonatok ellen a közönség valóságos rohamot intézett. Így a Bécs közelében levő *Mauer köz-égen* egy idősebb hivatalnoknőt és 8 éves át a tömeg a vicinális vonat alá sodorta, mely *mind a kettőjüket agyongázolta*. Tull mellett a nyílt pályán férfi holttestére akadtak. Ez illető valószínűen a tulzsufolt vonat tetéről zuhan le. Innsbruckból érkező hírek szerint az Aachen-tó partján fekvő *Seespitz-ajóállomáson* a hajóhid a kirándulók alatt eszakadt. Állítólag *18 ember a tóba fullt*.

— Minden olcsóbb lett — a külföldön. Londomból jelentik: Az utóbbi héten majdnem alamennyi élelmiszer rendkívül áresése köetkezett be. A vaj majdnem 62—64 shillinggel lesőbb, cukor és tojás olcsóbb, mint béké-en volt.

Aminthogy ez az egész nagyon érdekes és komoly dolog. A kutyának rengeteg hasznát veszik; szakszerű tenyésztéssel jó tulajdonságai fokozhatók, ezért a tenyésztés jó üzlet. Egyben tudomány is. Ezen nem változtat az, hogy a kutyatartás divathóbort lett. Aminthogy egy előkelő dámát óriási farkaskutya húzott magával porázon a Tattersallból kifelé.